

[Ebba Strange]

bliver ved med at stå der, men den vil ikke blive brugt af denne regering i hvert fald – får den nykabelse ind, at det for fremtiden er justitsministeren, der skal afgøre, hvorvidt en dommerundersøgelse skal være lukket.

Med Kristeligt Folkepartis ændringsforslag ville vi for fremtiden få åbenhed eller få den situation, at det ligesom i resten af retsplejeloven er op til dommeren – sådan vil jeg hellere sige det, for at der ikke skal være nogen som helst misforståelse – at bestemme, i hvilket omfang døre kan lukkes under en dommerundersøgelse.

Men samtidig ville vi have givet regeringen, CD, og hvem der ellers har talt for det, mulighed for at lade en undersøgelse af en sag, der ligger tilbage i tiden, og som vi alle sammen kender, foregå for lukkede døre.

Jeg synes, det var et columbusæg, Kristeligt Folkeparti fandt, og jeg appellerer endnu en gang til Folketinget om at støtte forslaget. Vi gør det altså i SF.

Kofod-Svendsen (KRF):

Også jeg er overrasket over, at det ikke er et enigt Folketing, der, når det drejer sig om fremtiden, kan enes om at lade de regler være gældende, som generelt gælder i retsplejeloven, og som også gælder for kommissionsdomstole, hvor man udtrykkeligt fastslår, at det er en dommer, som træffer afgørelsen af, om en undersøgelse skal foregå for åbne eller lukkede døre. Vi finder det helt naturligt, at præcis det, der er gældende for en kommissionsdomstol, også bliver gældende for det, der kommer til at erstatte en kommissionsdomstol, nemlig en dommerundersøgelse.

Jeg mindes, at Socialdemokratiet for godt 1 år siden meget kraftigt fastslog, at når det drejede sig om bevilling af tredjeinstans – og jeg har forstået, at det også gjaldt andeninstansbevilling – skal det ikke være Justitsministeriet. Der skal man netop flytte afgørelsen fra Justitsministeriet over i en anden instans. Her gør man det stik modsatte: man går fra det, der er almindeligt kendt, nemlig at det er dommeren, der afgør det, og flytter det over til Justitsministeriet.

Jeg synes nok, at Socialdemokratiet har en særlig bevisbyrde, har en særlig grundelse at anføre, når netop dette parti ikke kan støtte Kristeligt Folkepartis forslag, som jeg understreger alene er fremadrettet. Jeg går ud fra, at

alle har bemærket den formulering, vi har givet det, nemlig at for så vidt angår undersøgelser i forhold, som vedrører tiden før lovens ikrafttræden, kan justitsministeren i særlige tilfælde bestemme, at undersøgelsen skal foregå for lukkede døre. Men at man skal ændre de regler, der er gældende for en kommissionsdomstol, når det gælder det fremadrettede, forstås jeg ganske enkelt ikke, og jeg synes ikke, vi på noget tidspunkt har fået nogen kvalificeret argumentation for det.

Ole Espersen (S):

Det er ikke så meget de juridiske argumenter, der er afgørende; vi er simpelt hen politisk uenige. Derfor er det svært, selv om jeg anerkender hr. Kofod-Svendsens bestræbelser på at finde et columbusæg. Det kan man ikke, når man er uenig i selve sagen, og jeg skal forklare hvorfor.

Det er jo ikke korrekt, som jeg tror fru Ebba Strange sagde, at vi nu får noget, der skal afløse kommissionsdomstolene, og at de kan foretage undersøgelser for lukkede døre. Nej, vi får noget, der skal afløse både kommissionsdomstolene og undersøgelsesdommernes undersøgelser, og i den situation, som nu skal afløses af noget andet, er retsstillingen den, at ministeren kan vælge fuldstændig frit mellem åbenhed og lukkethed. Det, vi nu får, er en situation, hvor ministeren er forpligtet til som altovervejende hovedregel at acceptere, at dørene er åbne, men i specielle tilfælde kan træffe beslutning om lukkede døre. Og der nævnes jo i bemærkningerne nogle tilfælde, nemlig statens sikkerhed, rigets forsvar eller hensynet til sagens parter, og det vil jeg gerne konkretisere, også for at imødekomme det ønske, som Kristeligt Folkeparti har om at få opklaret, hvorfor vi ønsker den retsstilling, som er nævnt her.

Lad os tage et eksempel, hvor en minister finder, at der er foregået et eller andet i ministeriet, som han mener ikke kan passere – der skal ske et eller andet – men hvor han er ude af stand til at sige, om nogen bestemt tjenestemand har gjort noget forkert; det kræver en nøjere undersøgelse. Havde det været en bestemt tjenestemand, der var mistænkt for noget, kunne man vælge tjenstemandsundersøgelse, disciplinærsag osv. Hvis man valgte det, fordi man havde en bestemt tjenestemand under mistanke, ville reglerne i §§ 20 og 21 i tjenstemandsloven gæl-